

لورالائي کښې دوه ورځنۍ ادبي سيمينار

رپورټ: بوريوال کاکړ

بوري چې د لورالائي په نامه هم يادېږي د جنوبي پښتونخوا يوه داسې لرغونې ناو ده چې د ژوند د نورو ځانگو تر څنگ د ادب په ډگر کښې هم په ټوله پښتونخوا کښې ځان ته يو ځانگړی مقام لري .

په بوري کښې له کال ۱۹۶۲م څخه د پښتو ادبي ملگري په نامه يوې

ادبي ټولنې په کار پېل کړې و چې د پښتو ژبې او ادب د پرمختگ د پاره تر اوسه په نۀ سترې کېدونکې توگه دوام لري . د نوموړې ټولنې تر څارنې لاندې په دوو نړيوالو څېړن غونډو برسېره په سلگونو ادبي او کلتوري غونډې ، تنقيدي ناستې او مشاعرې تر سره شوې دي .

د پښتو ادبي ملگري بوري له خوا د پښتو ژبې د خدمت د دې اوږدې لړۍ يوه بله درنه ادبي غونډه د اکتوبر په ۱۱مه او ۱۲مه نېټه د بوري

ولسوالۍ د شورا په تالار کښې تر سره شوه چې په درېو برخو وېشل شوې وه .

لومړۍ برخه چې د بوري د تکړه او خوږ ژبې شاعر قاري جمال الدين مسافر د نعتيه ټولگي کنزالجمال د مخکتنې دستورې ته ځانگړې شوې وه له مهال وېش سره سمه د ۱۱م اکتوبر د مازيگر په پنځه بجې پيل شوه . د دې دوه ورځنۍ ادبي غونډې د لومړۍ برخې پېل قاري جمال الدين مسافر د قرآن پاک په څو سپېڅليو اياتونو وکړو . د

په سبا سحر نهه بجې وې چې کوربانۀ او مېلمانۀ د ولسوالۍ د شورا تالار ته راوړسېدل او د غونډې دوېمه برخه چې سرليک ئې د ادب له لارې ځوانانو ته پېغام ؤ شروع شوه .

د غونډې د دې برخې مشرتوب د لافام موسسې د منېجنګ ډائريکټر نسيم احمد پانېزي په غاړه ؤ. پروفېسر خليل باور او پروفېسر محمود

ايازد مېلمنو په هېڅ په سټېج موجود وو او د کوربه په چوکۍ د پښتو ادبي ملگري بوري مشر استاد سيد خېر محمد عارف ناست ؤ .

تر ټولو له

مخه ډاکټر هرات خان ناصر خپله مقاله د غونډې برخه والو ته واوروله . له هغه وروستو عبدالکريم عامر، محمد نواز قائل ، شمس الدين شمس ، شوکت ترين او افضل شوق يو په بل پسې خپلې مقالې واورولې. له دوي څخه وروستو رازق فهيم او ډاکټر عبدالروف رفيقي بيا په ياده شوې موضوع بڼې اوږدې خبرې وکړې . استاد سيد خېر محمد عارف د کوربه په هېڅ لنډې خبرې وکړې. وروستو ئې د ادب له لارې و ځوانانو ته پېغام باندې ليکلې خپله مقاله وړاندې کړه. په اخر کښې د غونډې د دې برخې مشر نسيم احمد پانېزي ته د وېنا کولو بلنه ورکړې شوه . هغه د خپلو مېلمنو، کوربنو او د پښتو ادبي ملگري له ټولو غړو څخه مننه وکړه او د

غونډې د دې برخې د مشرتابه د پاره پخواني ايالتي وزير او د جمعيت علماء اسلام مولوي امير زمان وکړه. په دهه پسې اکبر خان نگار د انور حسېن مسافر يو نظم چې کنزالجمال ته ډالۍ شوې ؤ د غونډې برخه والو ته واورولو . له هغه وروستو قاري جمال الدين مسافر له نعت وټيلو سره مينه او د کنزالجمال د ليکلو په حقله په تفصيل خبري

وېناوالو په دې خبره زور واچولو چې که په تعليمي نصاب کښې بدلون راوستل شي او په خاصه توگه يو داسې څه وکړې شي چې د هغه له مخي لوستونکو ته د اخلاقي او شعوري روزني زمينه برابره شي نو په ټولنه کښې د غلطو لارو وخوا ته د مخه کونکو کچه تر ډېره حده راښکته کېدې شي .

وکړې ورسپې د مخکتنې د دستوري کوربه افضل شوق، مېلمه نسيم احمد پانېزي او مشر مولوي امير زمان د خپلو

خيالاتو څرگندونه وکړه او د قاري جمال الدين مسافر دغه زيار ئې نېک او د پښتو ادب په نعتيه برخه کښې يوه مهمه او په زړه پورې زياتونه وگڼله . د چايو يو چټک خو خوندور دور وچلېد او راقم الحروف د وياند په هېڅ غونډه په مخ بوتله. دغه گړۍ له کوټې څخه رارسېدلي مېلمه ډاکټر عبدالروف رفيقي ته هم سټېج ته د راتلو بلنه ورکړې شوه. په کنزالجمال ارسلا خان کاکړ، عبدالکريم عامر، ډاکټر هرات خان ناصر او عبدالرشيد حقميل د خپلو خيالاتو څرگندونه وکړه . له مقاله ويونکو وروستو مولوي پاره الدين انديش، محمود اياز، رازق فهيم او استاد سيد خېر محمد عارف هم په کنزالجمال رڼا واچوله .

دورد اړتياو د پوره کولو توان نشته او بلې خوا ته په دې کښې هيڅ ډول بدلون نه راوستل کيږي. وپناوالو په دې خبره زور واچولو چې که په تعليمي

نصاب کښې بدلون راوستل شي او په خاصه توگه يو داسې څه وکړي شي چې د هغه له مخي لوستونکو ته د اخلاقي او شعوري روزني زمينه برابره شي نو په ټولنه کښې د غلطو لارو وخوا ته د مخه کونکو کچه تر ډېره حده راټيټه کېدې شي. د غونډې دا برخه ماسپښين درې بجې سر ته ورسېده.

د دې دوه ورځنۍ غونډې درېمه او وروستۍ برخه ازاده مشاعره وه. ډاکټر هرات خان ناصر د کوربه چارې ترسره کړي. له کلاسېف الله څخه راغلي محمد نواز قائل او د عوامي نېشنل گوند بوري مشر بسم الله لوني ته د مېلمنو په حيث د خپلو چوکيو د سمبالولو خواست و شو.

د مشاعرې په پيل کښې له سنځاوی څخه راغلي شاعر غلام جېلاني ساج په خپل خواږه غږ کښې يو نعت شريف وړاندي کړو. له هغه وروستو وياند خپل شعر وړاندي کړو او دا رنگه مشاعره مخ په وړاندي لاره. په تالار کښې ناست ټول شاعران په خپل خپل وار سټيج ته راغلل او خپل شعرونه ئې د مشاعرې برخه والو ته واورول.

هغوي له خپلې مورنۍ ژبې سره خپلوي او مينه ئې په ډېرو بڼو ټکو وستايله. نوموړي په خپلو خبرو کښې دا هم ووييل چې د ادب له لارې ځوانانو ته پېغام باندې وئيل شوو مقالو ته به کتابي شکل ورکوي.

په پورته ياد شوي سرليک چې کومو ليکوالو خپلې مقالې واورولې او لائې وپناوې وکړې هغه په مجموعي توگه ټولې ډېرې ښې گټورې او له پنده ډکې وې. هسي خود ټولو مقالو او ويناو بېلابېل اړخونه لرل خو يو څو نکتي د ټولو له خوا تر بحث لاندې راغلې. هغه دا وې چې په ټولنه کښې هر غلط کار له ناپوهۍ او بې علمۍ څخه سرچينه اخلي. هغوي ووييل چې زمونږ په ټولنه کښې د ناسمو لارو د غوره کولو په قطار کښې تر ټولو زيات شمېر له لس کلنو څخه تر اتلس کلنو ځوانانو او پېغلو دۍ. دوي ووييل چې د ژوند تر ټولو حساسه موده له لس کلنۍ څخه تر اتلس کلنۍ پورې گڼل کيږي کومه چې زياتره په سکول او کالج کښې تېريږي. دوي زياته کره چې له يوې خوا زمونږ په تعليمي نصاب کښې د اوسني